

Publicerad 2021-02-07 15:58 av Bortom stigen

Bäst före

Sanden rinner skyndsamt
Allt till vårt stora förtret
För ack vad det är plågsamt
Att uppfatta tidens nyckfullhet

Det fanns så många drömmar
När naivitet målat henne infinit
Men så brister flera sömmar
Och det uppenbaras en limit

Tid var aldrig på vår sida
Hon marscherar efter egen vilja
Obönhörligt hon framåt skrida
Utan att nåden någonsin bevilja

För livet går sin stilla gång
Men likt förbannat står vi inte ut
Och sjunger en stilla klagosång
För varje kapitel som måste ta slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bortom stigen med Poeter.se id #100797 innehar upphovsrätten